Ч. 33. Субота 25 (12) лютого 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Делеґациї. — Конець пасивного опору урядників. — З угорского сойму.

Ві второк, 21 с. м. розпочала ся знов делеґацийна сесия. Того дня відбуло ся послідне засїданє фінансової комісиї.

На комісиї говорив референт др. Ґрабмаєр, який домагав ся управильнення институциї спільного рахункового трибуналу, а відтак обговорював справу переступлень спільного буджету. По нїм мінїстер спільних фінансів бар. Буріян відповідав передбесїдникови, чому доси не управильнено спільного рахункового трибуналу. Висновки бар. Буріяна доповнив президент найвисшого спільного рахункового трибуналу. Після промов дел. Странского, секцийного шефа Округіча, дел. Зеліґера, бар. Буріяна вніс дел. Странски резолюцию в справі заосмотреня неспосібних до працї ветеранів і убогих добровольців, яку принято, принято також предложенє найвисшого спільного рахункового трибуналу.

В середу 22 с. м. в комісиї маринарки складав референт др. Шлеґель звіт про буджет маринарки. З звіту виходить, що в 1915 р. буде австро-угорска фльота мати: 4 дріднавти, 4 малі боєві кораблї, 3 панцирні кружляки, 7 кружляків, 66 торпедовців і 12 підводних суден.

В середу по полудни відбуло ся пленарне засїданє австрийскої делеґациї.

На початку засїданя відчитано інтерпеляциї, а відтак по звітнику марґр. Бакегема і забрав голос в ґенеральній дискусиї дел. др. Масарик, котрий вказавши на економічне положенє в Австриї, для котрого і пасивний опір урядників в Триєстї є дуже важним явищем, твердив, що полїтика уоружень не відповідає економічним відносинам держави. Австрия потребує полїтики культурної, а не полїтики дріднавтів. Видатки на войско мусять стояти в відношеню до економічного розвою держави. Дальше обговорював широко процес дра Фрідюнґа і процес Васіча і твердив, що і др. Форґач мав зносини з Васічем. Бесїдник заявляє, що буде голосувати против буджету.

Дел. др. Ґрабмаєр каже, що порозуминє між всїми державами що до понехания або обмеженя уоружень було би ідеалом, але на се нема надії. Відтак обговорював відносини Австро-Угорщини до Італїї.

Мінїстер заграничних справ ґр. Еренталь відповідав на закиди дел. Масарика в справі процесу Васіча і заявив, що слїдство виказало, що австро-угорске посольство в Білгородї поводило ся що-до сего поправно.

Дел. Тресіч-Павічіч заявив ся против будови дріднавтів. Видатки на уоруженє суть лише наслїдком належаня Австро-Угорщини до потрійного союза. Коли настане справедливість і рівноуправненє всїх народів, то в Европі не буде нїякої війни, а Австро-Угорщина буде сильною підпорою европейскої рівноваги. Не потребуємо нїяких союзів, що для нас дуже коштовні. Вірність Німеччини в анексийнім часї нїчого єї не коштувала, але зате наша вірність для Німеччини коштує нас міліони. Величезні тягарі накладані на маси наслїдком уоружень мусять або причинити ся до вибуху сьвітової війни або довести до социяльної революциї в Европі.

Дел. Кіярі полємізував з висновками дел. Масарика. Відтак обговорював заграничну полїтику і підніс, що треба стреміти до удержаня рівноваги між потрійним союзом і потрійним порозуминєм.

Дел. Сукуп застеріг ся против сего, що важні децизиї в справах заграничної полїтики не западають в парляментї, але на малім делеґацийнім конвентиклю. Критикував дальше інституцию делеґаций і закинув, що монархія веде заграничну полїтику, не відповідну єї місиї. Виступив вкінци против твердження, на-

---

1)

Дещо з технїки.

Написав — К. Вербин.

1.

Кілько золота на сьвітї і де оно знаходить ся. — Золото в старинї. — Вишукуванє і виплїкуванє золота. — Ртуть і циянкалї помічники в добуваню золота. — Золото в мори і в нутрі землї.

Иноді ставлять таке питанє: Коли би хтось зложив був того року, коли Христос народив ся, один сотик в банку на 4 процент від проценту, яку суму мусїв би нинї той банк золотом виплатити?— В першій хвили здає ся, що в тім питаню нема нїчого дивного, але коли взятись рахувати, то показує ся незвичайна річ. Той нещасливий банк, що взяв один сотик на процент від процеиту, мусїв би був вже в 1900 р. заплатити властителеви таку величезну суму, котра золотом представляла би більше менше 200 таких золотих куль як цїла наша земля!

О такій масї золота нема що й говорити, бо то виходило би на пусте балаканє. Але кілько більше менше може бути того золота, що єсть нинї в людских руках?—На то питанє не так легко відповісти, бо богато золотих річий знаходить ся у людий, про котрих не знає ся нїчого. Але то прецї знаємо, кілько більше менше золота добувають що року, отже кілько єго розходить ся між людий. Отже як би все то золото зібрати і стопити в одну кулю, то она була би так маленька, що нїкому в першій хвили не хотїлось би й вірити. Куля тота мала би в промірі не більше як 25 метрів, отже можна би єї легко примістити в першім лїпшім великім маґазинї або в якій великій камениці.

І около тої золотої кулї крутить ся цїле людске житє. Нема чоловіка на сьвітї, котрий би не старав ся бодай крихіточку, бодай малесеньку грудочку з неї для себе роздобути. Хто лиш роздобуде собі кусничок завбільшки звичайного ґузика, вже тїшить ся, вже чує ся щасливим. А кілько нераз вже й така крихіточка золота нещастя наробила! Кілько то поплило людскої крови, кілько людий головою наложило ізза тої крихіточки золота. Куля тота важила би 150.000 тон і представляла би вартість 450 міліярдів корон, а все таки не заважила би ще всего того нещастя, всїх тих злочинів, яких стала ся причиною на сьвітї.

А все-таки доки людий на сьвітї, не перестане мабуть їх житє опирати ся на золотї, хоч би й приходило ся заступати єго хвилево — папером. Папір то лиш значок, котрий показує, де би можна золота за него без великого труду і заходу дістати. Але звідки беруть єго ті, що видають єго на паперові значки, де і як они єго добувають?

Золото знали люди і високо єго цїнили в глубокій старинї. Стародавні Єгиптияни знали золото і виробляли з него прекрасні річи а навіть уживали на грошї, хоч ще не виробляли монет з него. Нема здаєсь найменшого сумнїву, що все золото в глубокій старинї походило з полудневої Африки, з краю Офір, від котрого по всїй імовірности пішла й назва Африка (Офіріка). Грецкий писатель Діодор описує докладно одну копальню золота, котра була на самім кінци Єгипту, як він каже, там, де сходять ся Арабія і Етіопія. За робітників служили там невільники і злочинцї а роботу виконували майже виключно лиш руками. Насамперед вибивали молотами якийсь дуже твердий камінь, в котрім знаходило ся золото а котрий як біла жила тягнув ся в чорній скалї. Камінь той випалювали в огни, щоби став крихкий, відтак товкли в моздірах а наконець розмелювали. З так зробленого пороху виплїкували золото мов би з того піску, що знаходить ся в ріцї.

Та й Геродот, „батько історії“, як єго називають, котрий жив на 400 лїт скорше, описує копальню золота десь на півночи Чорного Моря і робить при тім замітку, котра ще й нинї має своє значінє. Кінцї сьвіта — каже він — одержали найкрасші дари. На кінци сьвіта на сходї єсть Індия а в нїй єсть безконечно богато золота. На полудни припирає до кінця сьвіта етіопский край а там і богато золота і величезні слони. Про конець сьвіта на заходї не можу нїчого сказати, але звідтам із найдальшого кінця приходить цина і бурштин, отже кінцї сьвіта замикають і прочий край і містять в собі все то, що нам видає ся найкрасшим і найдорогоцїннїйшим.

чеби Німеччина охоронила Австро-Угорщину від війни з Росиєю. Австро-Угорщина попирає німецку експанзию і отвирає Німеччині шлях до Малої Азиї та Мезопотамії. З огляду на пізну пору, відложив бесїдник за згодою президента закінчене своєї промови до слїдуючого засїданя.

Угорска делеґация приняла босаньский кредит. Підчас дискусиї забрав голос бр. Буріян і заперечував твердженю деяких бесїдників, немов би правительство попирало триялїстичну систему.

Пасивний опір урядників державних і служби державної в Триестї покінчив ся вчерашного дня. Виравді ухвала така стане аж на слїдуючих зборах, однак вже вчера служба відбувала ся зовсїм правильно. Той зворот треба приписати становищу, яке займили зелїзничі урядники.

По приїздї шістьох висших урядників з міністерства зелїзниць урядники зелїзничі займили відмінне становище, як більшість державних урядників. На зборах стверджено, що пасивний опір розпочато без порозуміня з зелїзничими урядниками і що лише завдяки одушевленю поодиноких зелїзничих урядників треба приписати дотеперішне поводжене пасивного опору. Однак зелїзничі урядники не думають дальше підпирати опору, котрий не має ніяких виглядів на осягнене успішного вигляду. Супротив того становища зелїзничих урядників не мали прочі державні урядники нашого вибору, як понехане дальшої борби. В кругах урядників мають надію, що правительство не покарає провідників цїлого руху.

Угорский сойм приймив вчера закон банковий, а відкинув всї поправки опозициї. В часї дискусиї прийшло до великої бучі, яку викликала опозиция, позаяк президент заявив, що дискусия замкнена, а пос. Льоваші з партиї независимости доказував, що він є ще записаний до голосу. Із сторони опозициї упали слова обиджаючі президента палати. В тій справі ухвалено скликати комісию для ненарушимости посольскої, аби провинившим ся послам удїлити нагани.

Новинки.

Львів, дня 24-го лютого 1911.

— **Є. В. Цїсар** жертвував з приватних фондів на будову церкви в Стрілках бобрецкого повіта 200 К запомоги.

— **Справи особисті.** Є. Е. Президент висшого суду краєвого др. Тхоржніцкий виїхав до Відня.

— **Іменованя і перенесеня.** Пан Міністер справедливости іменував радника суду краєвого в Чернівцях. дра Емануїла Купаренка заступником прокуратора і Норберта Лязаруса прокуратором тамже; переніс радників суду кр. і начальників судів повітових Ґедиміна Лїсенецкого у Вашківцях і Каз. Каменецкого в Селєтинї до Черновець.

— **З почти.** На основі розпорядженя Міністерства скарбу і торговлї з дня 3 сїчня 1911 р. зносить ся з днем 1 марта 1911 заповідне поступоване митове посилок перевожених почтою при входї-виходї і переходї як також у внутрішнім транспортї. З тою хвилею обмежить ся чинність урядів митових виключно на відправі митовій доставлених до оплати мита взглядно увільненя від мита посилок митових — за то перейде на почтове заведене обовязок держати в евіденциї всї входячі з заграницї пересилки почтові, о скілько після обовязуючих приписів мусять бути піддаві трактованю митовому, доставити їх перед їх виданем адресатови, урядови митовому до оплати мита взглядно до увільненя від мита входового.

Рівночасно змінено тим самим розпорядженем поступоване з пересилками. що до котрих застерегли собі відбирателї особисту інтервенцию в урядї митовім.

Начальники урядів почтових, що посередничать при оплатї мита від пересилок почтових, обовязані суть удїляти сторонам всяких пояснень в тім напрямі, а крім того буде видане окреме поученє, котре на жадане видадуть сторонам безплатно дотичні уряди. В наслїдок знесеня митового поступованя відпадуть численні формальности а пересилки із заграницї будуть доходити до рук відбирателїв значно скорше як доси.

— **В справі спілок господарских.** Маю честь повідомити всїх, котрі звернулись до мене з запитанем що до закладаня Спілок господарских на ерекциональних ґрунтах, що реферат мій, який я держав на зборах „Сїльского Господаря“, почне ся небавом печатати, що справу обговорюють міродатні чинники, приготовляє ся статути і ще небавом буде мож приступити до закладаня Спілок. О. Мик. Герасимович в Лешневі.

— **Дрібні вісти.** Львіский „Сокіл“ винаймив під маючий відбути ся в червни с. р. краєвий здвиг „Січий“ і „Соколів“ т. зв. площу циклїстів коло стрийскої рогачки. — У фабрицї тютюну в Винниках прийшло було оногди до страйку тамошних робітників, але вислана з Відня комісия залагодила справу. Розходило ся о підвисшене платнї робітників. Чутка, мов би робітники виважили браму у фабрицї єсть неправдива. — До склепу Лютвакової при ул. Божничій ч. 17 вломили ся злодії і вкрали ріжні товари вартости 650 К.

— **Блискавки і громи.** Здаєсь як колиб вже справдї весна надходила. Потеплїло значно і теплота доходить вже до 6 степенїв і більше, сніг топить ся, а надходячу весну віщують вже блискавки і громи. Так доносять з Воронянки, що там дня 20 с. м. мимо того, що падав сніг зачало блискати і греміти. Про таке саме явище і того самого доносять з Дзвиняча залїщицкого повіта, з Городницї городеньского повіта і з Улашковець чортківского повіта.

— **Репертуар руского театру в Дрогобичи.** В недїлю, дня 26 лютого с. р. „Хата за селом“ народний образ зі співами і танцями в 5 д., написаний після повісти Крашевского.

— **Роздїл стипендий і запомог з фондів „Просьвіти“.** На розписаний Тов. „Просьвіта“ конкурс на стипендиї і запомоги вплинуло подань 208 а Головний Видїл на засїданю дня 14 с.м. стараючись прийти в поміч найбіднійшим і найбільше потребуючим удїлив загалом 68 підмог, як слїдує: Підмогу з фонду ім. Т. Шевченка в квотї 300 К признано п. Гн. Хоткевичови, лїтератови у Львові. — 2) З фонду ім. Т. Качали І. Панькевичеви ст. IV р. філь. у Відни і В. Мельникови ст. І р. техн. по рівній квотї 120 К. — З фонду ім. Евгенія Грушкевича О. Габлиньскому, уч. VII кл. ґімн. в Сяноцї в квотї 200 К. — 4) З фонду ім. Франца Фронца Крутїєви, уч. IV кл. ґім. в Перемишли в квотї 180 К. — 5) З фонду ім. Михай. Спожарского А. Княжиньскому уч. VI кл. ґімн. в Самборі в квотї 180 К. — 6) З фонду ім. Ольги з Гузарів Левицкої Н. Лупка, учен. VII кл. ґім. акад. у Львові, в квотї 24 К. — 7) фонду ім. Станислава Новосада: а) хлопцї: Львів, акад. ґімн. Плюндрас уч. V. кл. по 120, А. Єзерский уч. II. кл., філія акад. ґім.: М. Яворский уч. III. кл., Т. Молчковский уч. VII. кл., німецка ґімназия: І. Гуглевич уч. V. кл., Реальна школа: А. Барщевский 120, В. Диденко уч. III. кл. 60. Перемишль, ґімназия: по 120 К: Семенчук уч. VIII. кл., П. Хаба уч. VII. кл. Коломия ґімназия: по 120 К: Ю. Охримович уч. VII. кл., О. Нагуляк уч. VII. кл. — Тернопіль: по 120 К: І. Храпливий уч. VI. кл., — Станиславів ґімназия: по 80 К: Ф.

Фактом єсть, що сторони богаті в золото знаходжено завсїгди лиш на границях культурного сьвіта. Атже вже Колюмб знайшов золото, коли відкрив Америку, а пізнїйші іспаньскі завоєвателї знайшли незвичайну скількість золота в Перу. Звістно, що индияньский володїтель, інка Атагвальпа обіцяв Іспанцям наповнити ту комнату, в котрій они єго держали, золотом так високо, як лиш досягнуть руками, скоро они випустять єго на волю. А тота комната була півчетверта сяжня довга і майже три сяжнї широка. Не дивниця, що тодїшним европейским завоєвателям покрутило ся вже було в голові і їм здавало ся, що они ось-ось відкриють таки рай, де все лиш із самого золота. В тім раю — так собі розповідали — єсть столиця якогось индияньского короля, місто Манoа, обведене довкола золотими мурами і т. д. Майже через цїлих 200 лїт шукано за тим містом по всїх пралїсах полудневої Америки.

Та й калїфорнїйске золото, коли єго відкрито около половини минулого століття, знаходило ся на тодїшнім кінци сьвіта. Як там дїяло ся спершу, описав один образований Американець як слїдує: Русло майже зовсїм висхлої ріки було тверде і скалисте. Мілкий пісок знаходив ся лиш межи камінем а все-таки було вже може півтора гектара перeритої площі. Хто на тім не розумів ся, міг був гадати, що тут нїчого не знайде ся, а все таки копальники золота, що вигортали той пісок зпомежи каміня, знаходили в нїм значну скількість золота. Одиноким знарядом до тої роботи була лопата і гребачка до розгортаня землї зверха а відтак ще й плоскі корита до вимиваня піску. Зручний робітник міг до кількох мінут вимити кільканайцять зерен золота. Товариство зложене з 10 мужчин виполокало одного дня 6 фунтів золота. Коли я перший раз побачив тих робітників, як они підчас страшенної спеки підоймали тяжке камінє, стояли по пояс у водї а руками набирали пісок і глину, то менї здавало ся, що добре ті роблять, котрі не беруть ся шукати золота, але коли відтак в коритах показали ся блискучі зеренця золота, то я був би сейчас взяв лопату до рук і станув до роботи.

Отже першим і найдавнїйшим способом добуваня золота було єго виполїкуванє з піску. Римский писатель, Плінїй, розповідає в своїй історії природи що слїдує: Щоби із скал, в котрих знаходить ся золото, можна єго виполокати, приводять струї води аж на 100 кільометрів (на теперішну міру) далеко. Тоті водопроводи мусять мати сильний спад, щоби своєю струєю давали робучу силу. Длятого спроваджують воду з найвисшого місця, щоби потік більше спадав як плив. Стїнки долин сполучають з собою високими водопроводами і пробивають скали, щоби крізь них водопроводи пустити. Робітники висять на ужисках і виглядають здалека мов птицї. Там, де доси чоловік не міг ступити, роблять люди тепер русла для ручаїв. Там, звідки ручай має випливати, копають на горі стави а коли они наповнять ся, то гатять їх. Ручай спадає з такою силою, що вириває скали і несе з собою. В дальшій роботї треба на рівнинї копати рови зі щораз меншим спадом, котрими би вода відпливала. В ті рови кладуть галузє з листєм і ріпце, щоби здержувати золото. Вода з порозбиваних скал несе намул в море і так Іспанія розширила свої береги і посунула ся в море. Листє наконець палять і з попелу виполїкують золото. — Оттак добували золото в старинї.

В зовсїм подібний спосіб виполїкували золото із золотоносних скал в Калїфорнії, лиш там ішло все лекше і скорше, бо там пускали воду на скали за помочию вужів, котрих в старинї люди не знали та й розсаджували скали за помочию вибухових творів, котрі в старинї так само були незвістні. Струю повну намулу пускали також жолїбцями в заглубленях, котрих знаходила ся ртуть або живе срібло. Живе срібло, бачите, розпускає золото так легко як вода цукор. Тим способом видобувано золото далеко докладнїйше як в старинї. Тоту мішанину золота з ртутею або золотий амальґам парогонить ся (дестилює ся) відтак і ртуть виходить а золото лишає ся.

(Дальше буде).

Романишин уч. IV. кл., Я. Небиловець уч. III. кл., Л. Терлецкий уч. III. кл. Рогатин: прив. укр. ґімназия: С. Бойків уч. III. кл., М. Мельник уч. IV. кл., П. Червак уч. I. кл. Яворів прив. укр. ґімназия: по 60 К: О. Менда уч. III. кл., І. Худа уч. III. кл. Стрий ґімн.: Б. Мушкевич уч. III. кл. 240; Бучач: С. Ґлібовицкий уч. VI. кл. 120; Вижниця: Г. Пахольчук уч. III. кл. 60. Б) Дівчата: Львів, прив. ґімн. СС. Василиянок: С. Шпитківна уч. I. кл. 60, Н. Творидло уч. I кл., М. О. Ґіжовска уч. IV кл., Семинарии Р. Т. П.: В. Зофіовска, Л. Шавала уч. I р., і П Підвисоцка уч. I р., О. Мандзій уч. IV р. по 120 К, О. Посацка уч. IV р. 60, О. Левиньска уч. IV р. 120, М. Банахівна уч. IV р., С. Пйотровска уч. IV р. по 60 К, А. Лонцка уч. III р. 120, О. Гарапівна уч. III р. 60, Н. Онищишин уч. III р. 120, С. Богуславска уч. II р., М. Меляниківна уч. II р., О. Браташівна уч. IV р., О. Никодимович уч. IV р. по 60 К; Перемишль: Ліцей Руского Інститута: Ю. Сапрунівна уч. I кл. 120, С. Кізь уч. I. кл. 60, Н. Кміцикевич уч. V кл., І. Рудницка уч. V кл. по 120; Коломия, Жіночий Семінар: Н. Семенюківна уч. II р., Ю. Гринишаківна уч. II р. по 120 корон; Станиславів: І. Я. Паранкевич ученик VI кл. 120 кор. Зі стипендийних надвижок одержали: М. Осінчук студ. Акад. штук красн. в Кракові 120, Клим Мариян Спринь уч. II. кл. ґімн. в Золочеві 100, М. Кузьма уч. III. кл. ґімн. в Золочеві 40, О. Пащик уч. IV. кл. ґімн. в Бережанах 40, І. Юрків уч. II. кл. ґімн. в Бережанах 40, П. Шеремета уч. IV. кл. ґімн. в Рогатині 40, В. Шемберко уч. IV. кл. ґімн. в Рогатині 20, Л. Кульчицкий уч. V. кл. ґімн. в Самборі 40, П. Залуцкий уч. II. кл. ґімн. в Станиславові 40, Г. Заморока уч. VII. кл. ґімн. в Новім Санчи 40, Ф. Федушиньский уч. III. кл. реальп. у Львові 20, К. В. Бурдівна уч. VIII. кл. вид. Р. Т. П. у Львові 50, О. Чайківска уч. II. кл. ґімн. СС. Василиянок у Львові 50 корон. — За Головний Виділ Товариства „Просьвіта" у Львові: *Іван Кивелюк* голова, *Юліян Мудрак* за секретаря.

— **Шевченкове сьвято за кордоном.** Девятнайцять членів Київскої городскої думи зложили в справі сьвяткованя Шевченкового ювилею слідуючу заяву: Місто Київ як осередок південно-західного краю (урядова назва України), що дав народови великого поета Тараса Шевченка має одержати его памятник. Тому для звеличаня роковин 40-лїтної смерти поета радні предкладають: 1) уладити ювилейний обхід разом з торжеством посьвяченя місця, призначеного на памятник; 2) назвати іменем поета одну з міских шкіл поміщених у власнім домі; 3) назвати іменем Шевченка народний дім на площи Троїцкій; 4) уладити в міских школах специяльні відчити про Шевченка і давати дітям книжочки з віршами поета, що перейшли цензуру; 5) завісити портрет поета в будинку публичної бібліотеки і в школї, що буде названа іменем поета; 6) назвати імен. поета одну з улиць, припираючих до площі, де стане памятник Шевченка; 7) виасиґнувати грошеві видатки, потрібні на пошановане тими способами памяти поета. Се внесенє має бути розглядане на засїданю гор. думи разом з справою вишуканя нової площі під памятник Шевченка, по відобраню ґубернатором призначеної на се першої площі. — В Харкові ґубернатор дозволив на Шевченкові сьвята в дуже вузких рамцях: Дня 13 ст. ст. лютого, мають по народних авдиторнях читати ся виклади з чарівною лїхтарнею присьвячені Т. Шевченкови. Буде читати ся житепис Шевченка після виданя „Часу" і твори поета, а також кобзарі сьпівати будуть українські думи. — Громадяньство в Полтаві ладить ся також до сьвяткованя Шевченкового ювилею. — В Курску склав ся місц. ком. Українців, що на перші тиждні великого посту ладить Шевченковий концерт. До участи в нїм запрошено Миколу Лисенка, Олександра Мишуґу і кобзарів Кравченка та Кучеренка. — В Москві буде відкрита Шевченківска вистава. Будуть виставлені недавно вишукані три власноручні малюнки Шевченка „Товариш засланя", „Батерия ч. 2 Олександрівскої кріпости" і „Загальний вид на Олександрівску кріпость". Вистава буде безплатна. — В місті Вірнім серед українських кольоністів в Туркестанї, яких неавно тому навістило було землетрясене, Шевченковий ювилей севяткувати будуть концертом при крінци лютого. Буде там уладжений також український ярмарок з продажию виробів домашного промислу. Чистий дохід з концерту і ярмарку призначений на памятник Шевченка.

— **Дяківске віче** всїх дяків галицких відбуде ся в Чорткові дня 1 марта ст. ст. 1911 р. в сали „Народного Дому" о 12 год. в полудне. Просимо всїх товаришів явити ся конче, всї як один, як також просимо всїх сприяючих дяківскій справі прибути на то віче. Буде обговорена дуже важна справа. Депутация зложить звіт з повороту з Відня, а також мають бути обговорені, взглядно ухвалені важні справи. За комітет вічевий: Петро Яснчук. Димитрій Камінський, Константин Заліщук, Стефан Рибаконик, Лев Кушнїр, Ізидор Рудан.

Телеґрами.

Відень 24 лютого. В послїдних днях відбувала ся в міністерстві просьвіти нарада в справі розширеня і поглублення образованя кандидатів стану учительского для шкіл середних під взглядом науковим і педаґоґічно-дидактичним. В нарадах взяли участь висші урядники міністерства, члени комісий іспитових, професори фільософії і педаґоґії. Безпосередною причиною скликаня тої анкети був намір міністерства видати нові приписи іспитові для кандидатів на учителїв шкіл середних і ліцеїв женьских.

Будапешт 24 лютого. Австрийска делеґация. Дел. Тресіч-Павічіц поставив інтерпеляцию до спільного міністра скарбу в справі передчасного і нелеґального спенсіонованя начальника повіта Вечеріна в Боснї. — Дел. Штайнер предложив заповіджене пильне внесенє о предложеню делеґацїї умови заключеної з Угорщиною в справі достав маринарки. Пильність принято. — Дальше промавляв дел. Цеглиньский і обговорював підюджуюче виступлене „Нов. Времени" против Австро-Угорщини та против Українців і Поляків.

Париж 24 лютого. Міністер війни, ґен. Бен помер нагло на удар серця.

Харбін 24 лютого. Оногди померло тут 20 Хінців на чуму. В однїм сусїднім селї вимерли всї люди а сніг майже зовсїм засипав ціле село.

Софія 24 лютого. Собрание ухвалило одноголосно договір торговельний з Туреччиною.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05**, 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02
*) Від 19/6 до 11/9 в недїлї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: **7·32**, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00·
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9.44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20. 10·40. **2·16**, 8·10, 11·16, 11·32.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **8·10**, **9·35**, **2·23**, 10·36. 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, **2·40**, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави рускої лиш в недїлї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16·

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32,
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**